N°. 124. 1839.

VLISSINGSCHE COURANT.

Zaturdag 12 October.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is ƒ 2,25, en franco per post ƒ 2,50. De Advertentien hooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van tot 6 regels, is ƒ 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

WIJZIGING in de aankomst en het vertrek der POSTEN, op den 16. dezer.

Aankomst der Hollandsche Post, alsmede die uit het 1e, 2e, 3e en 5e District dezer Provincie, des avonds ten 9 ure.

Vertrek, dadelijk na de aankomst der Post uit het 4e District.

De laatste ligting der Brievenbus, voor opgemelde correspondentie, zal des middags ten 12 ure plaats hebben; en voor die van het 4e District des avonds ten 9 ure.

De *Uitgifte* der Brieven met de Hollandsche Post aankomende, des morgens ten 8 ure, en voor die, uit het 4e District, onmiddellijk na de aankomst, in den namiddag.

Verder zal het Kantoor voor het Publiek open zijn, des 's morgens 9½ tot 's namiddags 1 uur, en 's avonds van 3 tot 5 ure.

De Directeur der Posteryen te Vlissingen,
J. J. VAN LEERSUM.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den 6. October.* Men meldt uit Berlin, 4 October: Z. M. de Keizer van Rusland heeft eene som van 50,000 fl. geschonken voor de ... van Polen, die door de laatste overstrooming schade hebben geleden.

— Te Wiesbaden vleit men zich met een spoedig bezoek van den Koning der Belgen.

— De Engelsche en Fransche smaldeelen liggen nog steeds aan den ingang der Dardanellen, en schijnen aldaar te willen overwinteren, ofschoon men niet kan begrijpen hoe zij, bij het invallende slechte getijde, de behoorlijke zekerheid, zelfs digt onder de sloten der Dardanellen, zullen kunnen vinden. Men gelooft, dat zij alsdan genoopt zullen zijn, in de Zee van Marmora in te loopen, en deze meening wordt daardoor versterkt, dat de meeste Engelsche officieren, welke Lord *Stopford* naar Constantinopel hebben begeleid, en wier aantal wel honderd zal ... bedragen, weddingschappen hebben aangegaan, dat zij, eer twee maanden verstreken waren, met de vereenigde smaldeelen voor het serail zouden liggen. Geschiedt dit, dan is eene breuk met Rusland onvermijdelijk. De Heer *v. Butenieff* schijnt daarop voorbereid te zijn. Hij heeft al zijne archieven in orde gebragt, om op elk oogenblik Constantinopel te kunnen verlaten.

Men wil hopen, dat het daartoe niet kome, dewijl de taal van den Russischen Gezant zeer matig, en zijn gansch gedrag van eenen aard is, dat het den schijn had, alsof hij tot Lord *Ponsonby* wilde naderen. Werkelijk hebben in den laatsten tijd vele mondgesprekken tusschen hen plaats gehad, die een gunstigen indruk op den Engelschen vertegenwoordiger schijnen gemaakt hebben, want hij laat zich sedert ... gunstiger over den Heer *v. Butenieff* uit, terwijl hij daarentegen tegen den Heer *Roussin* zeer opgezet schijnt. Ook zou de Heer *v. Butenieff* aan de ... openingen gedaan hebben, die deze zeer zouden hebben gerust gesteld.

— De over Gallacz uit Odessa in Duitschland aangekomen berigten, nopens de beduidende bewegingen, die in de havens van Odessa en Sebastopel plaats hebben, schijnen niet zonder verband met een berigt uit Warschau te zijn, volgens hetwelk een groot aantal van het personeel voor gezondheid des legers behoorende ..., alsook twee veld-apotheken, of althans de daarbij behoorende beambten, naar de kusten der Zwarte Zee zijn vertrokken.

— Omtrent den brand te Salonichi wist men nader, dat hij twaalf uren geduurd, al de bazars, de geheele wijk der Franken en een gedeelte van die der Joden vernield had. De schade werd op dertig millioenen piasters begroot, en de handel dier stad kon als vernietigd beschouwd worden, bijaldien de Regering haar niet te hulp komt, waarop echter in de tegenwoordige omstandigheden weinig uitzigt bestaat.

ENGELAND.

LONDEN, *den 7. October.* De volksleider *O'Connell* heeft dezer dagen eene bijeenkomst van kiezers in het graafschap Kerry bijgewoond, waarin hij weder sterk tegen de Tory-partij heeft uitgevaren, die, zoo hij beweerde, op den weg was, om het openbaar gezag in Engeland in handen te krijgen, en dan zeker Ierland tot eenen staat van slavernij zou doen terugkeeren. Te gelijk heeft hij eene warme lofrede op Koningin *Victoria* gehouden, volgens hem de eerste van haar geslacht, die Ierland niet haatte, maar, in tegenoverstelling van de vier *Georges* en van *William IV*, aan dat land een goed hart toedroeg.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den 7. October.* De Lommerden in Parijs zijn zoo gevuld met goederen, dat men genoodzaakt is er nieuwe gebouwen bij te voegen. Zij hebben gewoonlijk voor 20 millioen aan goederen, doch dit jaar zullen zij voor meer dan 25 millioen beleenen.

— Bij de naderende opening der wetgevende Kamers beginnen de partijen in Frankrijk zich sterk te bewegen, om eene zoogenaamde hervorming in het verkiezingstelsel te bewerken. De Heeren *Laffitte*, *Dupont* (*de l'Eure*), *Arago* en *Martin*, hebben zich thans regtstreeks aan het hoofd van een committé gesteld, hetwelk verzoekschriften uitlokt, daartoe strekkende, dat voortaan ieder burger, die het regt bezit, om een deel der nationale garde uit te maken, kiezer moge zijn en elk kiezer tot afgevaardigde verkiesbaar moge wezen.

— Het kamp van Fontainebleau is, nadat de Koning den 4 October nog eene groote wapenschouwing over de daar verzamelde troepen gehouden heeft, den volgenden dag opgebroken.

— Bijzondere berigten uit Parijs van den 6 October vermelden, dat het Kabinet der Tuilerien over de toenadering tusschen Engeland en Rusland omtrent de zaken van het Oosten ongerustheid koestert, en dien ten gevolge voornemens is, om zich meer regtstreeks voor den Egyptischen Onderkoning te verklaren. Te gelijk echter zou Frankrijk eenen zaakgelastigde naar Alexandrie hebben afgevaardigd, om den Egyptischen Onderkoning tot het afzien van sommige zijner overdrevenste vorderingen, zoo als bij voorbeeld het erfelijk bezit der districten van Adana en Tarsus, over te halen. Het erfelijk bezit, niet slechts van Egypte, maar ook van Syrie, schijnt Frankrijk daarentegen aan den Onderkoning te willen verzekeren. Dat punt en de vraag over de dadelijke teruggave der Ottomanische vloot, schijnen vooral tot verschil van gevoelen tusschen Frankrijk en de andere Mogendheden aanleiding te geven.

— In een brief uit Bayonne van den 4 October verzekert men, dat de bevrediging der noordelijke provincien niet gelukken zal, ten zij men de bevolking daarvan in het bezit van alle hare voorregten stelt. Te Bilbao droegen vele manschappen der nationale garde thans een papier met de woorden: *fueros netos* op den hoed, hetgeen beteekent, dat zij de oude privilegien zonder eenige besnoeijing willen.

BELGIE.

BRUSSEL, *den 6. October.* De bevelhebber van een corps vrijwillige jagers te Brugge heeft, onder dagteekening van den 3 October, eene oproeping aan zijne manschappen openbaar gemaakt, waarbij hij hen aanmaant, om zich gereed te houden, ten einde, indien ten gevolge der onlusten te Gent, de stad Brugge van bezetting mogt worden ontbloot, de dienst aldaar te hervatten en voor de handhaving der rust, die ook in de genoemde stad zou kunnen worden verstoord, te helpen waken.

— Het oproepen van een deel der verlofgangers schijnt voor sommige regementen van het Belgische leger werkelijk plaats te hebben of te zullen hebben. De bataillons van dat leger zijn echter, volgens den *Observateur*, geenszins, zoo als men gezegd heeft, 200 maar 325 man sterk, zoodat om dezelve tot 500 man te brengen, slechts eene vermeerdering met 125 manschappen noodig zou zijn.

GENT, *den 7 October.* De bevolking onzer stad is tot hare vreedzame gewoonten van orde en arbeid teruggekeerd. Bijna al de fabrijken zijn weder aan den gang. Alle vrees voor nieuwe zamenscholingen is verdwenen. Intusschen gaat de militaire overheid voort met een wakend oog te houden; op de Vrijdagsmarkt en het Paradeplein blijven troepen post vatten. Het aantal der gekwetsten bedraagt 18 of 19; 4 of 5 hunner hebben de afzetting van een arm of been ondergaan. Tot nu toe is er slechts een doode, namelijk zekere *van de Vyver*. De kurassier, wiens overlijden wij aangekondigd hebben, is niet aan de wonde, die hij aan het hoofd heeft ontvangen, bezweken: men hoopt hem te redden."

— Een Gentsch blad (*de Messager*) vermeldt het volgende: » De petitie, welke onze fabrijkarbeiders voornemens zijn aan Koning *Leopold* aan te bieden, is den 6. dezer bepaaldelijk vastgesteld. Zij is in de beide talen vervat. De bezending, aan welke het overbrengen daarvan naar Brussel is opgedragen, is benoemd: zij bestaat uit kantoorbedienden van fabrijkanten, werkbazen en een werkman van iederen tak onzer nijverheid; in het geheel zijn er twaalf leden. Dezen avond zal er nog eene bijeenkomst plaats hebben, ten einde in de vervanging van de leden der bezending, die deze taak niet op zich mogten willen nemen, te voorzien. Het verzoekschrift zal, zoo als wij reeds gemeld hebben, door de werklieden van al de fabrijken worden onderteekend. Men rekent, dat het 15,000 of 20,000 onderteekeningen zal tellen."

— De Erfprins van *Saksen-Koburg* en zijn broeder de Prins *Albrecht* zijn, uit Duitschland komende, den 7. October op het kasteel van Laeken aangekomen. Zij begeven zich naar Engeland. Waarschijnlijk zal deze reis aan de geruchten wegens een huwelijk tusschen de Koningin *Victoria* en Prins *Albrecht*, waarvan de Londensche bladen in den laatsten tijd hebben gewaagd, nieuw voedsel geven.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, *den 11. October.* Door Z. M. is bepaald, dat het traktement van non-activiteit voor den rang van Majoor bij de landmagt zal bedragen ƒ 1300 's jaars.

— Naar men verneemt, moet er dezer dagen voor de Regtbank te Middelburg eene jagtkwestie, in appel, dienen, waarbij zoo het schijnt een aanzienlijk persoon betrokken is. Met belangstelling ziet men de uitspraak in deze te gemoet, dewelke te meer opmerking zal verdienen, omdat, indien wij wel onderrigt zijn, deze de eerste zaak van dien aard is, welke volgens de nieuwe wetboeken behandeld zal worden, en er slechts enkele voorbeelden bestaan, dat door de oude regtbanken hierin vrijspraak uitgesproken is.

— Ingevolge Art. 97 der nog bestaande Grondwet, zal de gewone vergadering der Staten-Generaal, op den derden Maandag in deze maand, en alzoo op den 21. dezer, plegtig door Z. M. worden geopend.

— Den 8 October, is Z. Exc. de Prins *de Chimay*, buitengewoon Gezant en gevolmagtigd Minister van Z. M. den Koning der Belgen aan het Nederlandsche hof, in een plegtig gehoor, door den Koning, op Hoogstdeszelfs paleis in de residentie, ontvangen, ten einde aan Z. M. zijne geloofsbrieven te overhandigen

— Z. K. H. de Aartshertog *Maximiliaan* van Este en Z. D. H. de Erfprins van Modena, welke den 7 October te Rotterdam aangekomen waren, zijn den 9 October 's morgens naar 's Gravenhage vertrokken, na alvorens eenige merkwaardigheden dier stad en de werkplaats der Nederlandsche Stoombootmaatschappij op Feijenoord bezigtigd te hebben. Den 8. hadden

de Vorstelijke Reizigers een uitstapjen naar Gouda gemaakt, om het merkwaardigste aldaar en in het terugkeeren de machines ter droogmaking van den Zuidplas te bezigtigen.

— Zondag, den 6. dezer, is de ijzeren weg van Amsterdam naar Haarlem weder druk bereden geworden, en rekent men, dat ruim 3900 personen langs denzelven zijn vervoerd. Het aantal der personen, welke, sedert de opening van den weg, op denzelven zijn overgebragt, wordt op 20,000 begroot.

— Sedert eenigen tijd heeft men te Rotterdam weder eene nieuwe soort van diefstal uitgevonden. — Men gaat namelijk bij nacht en ontijd op de weiden en berooft de paarden van hun schoonste sieraad, *de staart.* — Dien ten gevolge ziet men dezer dagen de schoonste paarden niet alleen van dat voor hun zoo onwaardeerbaar geschenk der natuur ontdaan, maar menigen eigenaar wordt daardoor eene aanmerkelijke schade toegebragt. Deze praktijk wordt zoowel in de omstreken dezer stad als in het Overmaassche ten uitvoer gebragt. Het is te wenschen, dat het de Politie door hare aan den dag gelegde waakzaamheid moge gelukken, de daders op het spoor te komen, om aan de niet alleen zonderlinge ontvreemding van eens anders goed, maar tevens ook aan die barbaarsche verminking der paarden (want men snijdt hun de staart tot op de levensdeelen af) een einde te maken.

— Van wege de Directie van de Hollandschen IJzeren Spoorweg Maatschappij is dezer dagen andermaal een request aan Z. M. ingeleverd, strekkende tot bekoming van concessie tot voortzetting van dien spoorweg tot Rotterdam.

— Men meldt uit Utrecht, dd. 8 Oct.: Verscheidene dagbladen hebben gemeld, dat de leden van de commissie te Utrecht, ter vereffening der Belgische schuld, voor 14 dagen van hier vertrokken zijn; wij daarentegen vernemen, dat de commissie voor eenen *onbepaalden tyd* is uiteen gegaan, en dat de Belgische Commissarissen niet genegen schenen, de schuld te erkennen.

— Men meldt uit Harlingen dd. 27 September: Heden morgen om 8 uren kwam er een geducht onweder uit Zee opsteken, dat circa ten negen boven deze stad losbarstte. De donderslagen waren geweldig en de bliksem hevig; vergezeld van eene hagelbui, waarvan de hagelsteenen in den letterlijksten zin, zoo groot als duiven eijeren waren, er vielen zelfs hoekige stukken ijs neder, die weinig menschen zoo groot hebben zien vallen. Er was eene bijzondere windstilte, welke verhoedde, dat er eene groote menigte glasruiten werden aan stuk geslagen. Bij de stad werden twee schoone paarden van eenen buisman door den bliksem gedood; wat men omtrent de weergesteldheid in andere landen opmerkt, vindt ook hier deszelfs toepassing, *dewyl de regen* eenen aanhoudenden tijd gevallen mede opmerkzaamheid verdient.

Mengelingen.

KINDERMOED.

(Vry gevolgd naar het Fransch.)

(Vervolg van N°. 123.)

Gelooft niet, dat dit nieuw en nog dreigender gevaar ten laatste mijnen moed verwon, en ik nu, geheel buiten mij zelven, om hulp riep. Integendeel, de zekerheid, dat het onmogelijk was, deze bandieten te ontkomen, verhief mijne tegenwoordigheid van geest. Het bleek aan mij, dat wij zoo lang de hoop op redding ons bijblijft, en wij tusschen die hoop en de vrees geslingerd worden, ter prooi zijn aan angst en ontroering; maar, dat de moed in ons ontwaakt, zoo ras wij de hoop opgeven en de overtuiging verkrijgen, dat alle vrees ijdel is: dan onderwerpen wij ons aan het lot, gewennen ons aan elken toestand en verwijderen zelfs de gedachte aan bevreesdheid. Ook ik onderwierp mij aldus, en begon zelfs te zingen, en hield op te luisteren. Het eenigste, wat mij hinderde, was, dat ik geen wapen had om mijn leven duur te verkoopen. Had ik dat bezeten, dan waren de booswichten misschien door mij zelve ontzield; want meer en meer zag ik in, welk voordeel ik boven hen had; maar er was niets.

Aldus bragt ik een geheel uur door, waarin ik alles leed, wat den mensch mogelijk is te lijden! Eindelijk hoorde ik zware stappen en stemmen op den trap; en ik stond zoo driftig op, om mijne bevrijders te gemoet te loopen, dat mijne kaars op den grond viel en uitging.

Men trad in eene kamer, juist onder die, waarin ik mij bevond; het waren buren, die te huis kwamen.

Nu was ik weder zonder licht. Ik durfde den kandelaar, die naar de zijde van het ledekant was voortgerold, niet zoeken; ik durfde mijne hand niet uitsteken, uit vrees, dat zij welligt die van den moordenaar ontmoeten zou. Tot overmaat van ongeluk hoorde ik ook gerucht bij de kist, en meende nu, dat de andere misdadiger zich gereed maakte, om uit zijnen schuilhoek te komen.

Gelukkig bleef ik niet lang in dien schrikkelijken toestand; want eene huisvrouw, die op dezelfde verdieping als wij woonden, en, met eene lantaarn in de hand, den trap opkwam, bleef voor de deur staan, en riep mij toe:

» Gij zijt in den donker; wilt gij licht hebben?"

Met vreugde greep ik deze gelegenheid om vrij te komen aan.

» Maak mijne deur open," riep ik uit, » want ik ben opgesloten. De buurvrouw opende toen de deur, en ik was uit mijne gevangenis verlost.

Deze vrouw schonk mij het leven terug; doch ik durfde haar niet bedanken.

» Wat zijt ge bleek!" zeide de buurvrouw; » gij ziet er uit, als of gij groote gevaren had geloopen."

» Ik bleek!" antwoordde ik, » waarom zou ik bleek zijn? Misschien schijn ik bleek bij de lantaarn; het beste bewijs, dat ik niet bang was, is, dat ik zoo even nog zong."

» Eene fraaije ontschuldiging inderdaad; men zingt doorgaans juist, dan als men bang is."

Aldus meldde zij in hare onkunde, aan de misdadigers, dat ik zeer veel geleden had, en ging met hare onvoorzigtige aanmerkingen voort, tot ik eindelijk de stemmen van mijnen vader, van *Jeannette* en van de buurmeisjes herkende. Zij kwamen met eenige gewapenden, en ik vloog hen te gemoet.

» Red mij," riep ik; » zij zijn met hun beiden, een in de kist en een onder het ledekant! Na het uitspreken dezer woorden begaven mij mijne krachten, en ik viel stijf, bewusteloos neder. Toen ik weder bijkwam, was de kamer vol menschen en waren de roovers reeds weggebragt."

» Nu, vervolgde *Maria*, » verhief ieder mijn' moed; maar ik verzeker u, dat ik deze lofspraken niet verdiende, want zoo lang het gevaar duurde hield de overspanning mij staande; dat is waar, doch naderhand heb ik gesidderd, zoo dikwijls ik aan het gebeurde heb gedacht."

Hier eindigde *Maria*, doch haar vader voegde er bij:

» *Maria* had zich niet bedrogen. De ellendigen waren met hun beiden, en hadden het op den schat van *Vernon* gemunt. Niet zonder moeite kreeg men hen uit hunne schuilplaatsen. De punten der bajonetten alleen dwongen hem, die onder het ledikant was, om ons zijn gelaat te toonen. De ander, nog halstarriger, gaf zich niet dan na den hevigsten tegenstand over! Beiden waren met geduchte wapenen voorzien, en bekenden later voor het geregt, dat zij besloten hadden ons in den slaap af te maken. Evenwel hadden zij hunne schuilplaatsen niet durven verlaten, toen *Maria* alleen was."

Vernon zelf had hen op het spoor gebragt, op zijne reis in eene herberg met hen aan tafel gezeten hebbende, had de wijn hem alle voorzigtigheid uit het oog doen verliezen, en hij zelfs uit ijdelheid gezegd, dat hij geld had, en de plaats opgegeven, waar het verborgen was.

Men sleepte de misdadigers naar de gevangenis, en gij behoeft niet te vragen, of ik *Maria* met vervoering aan mijn hart drukte!

Het spreekt van zelf, dat ik het geld niet langer wilde bewaren, vooral niet, nu na de gevangenzetting der beide roovers, het geheim had opgehouden te bestaan. Denzelfden avond bragt ik de doos van den vrek bij den Commissaris van Policie; en, in tegenwoordigheid van een zestal getuigen, werd de som geteld. Er ontbrak geen penning aan; *Vernon* had mij de stipste waarheid gezegd. Ik deed mij een bewijs van ontvangst geven, zoodat ik, toen *Vernon* te Parijs terug kwam, niet anders had te doen, dan hem dit *reçu* ter hand te stellen. Hij nam het aan met een gelaat vol woede, en spoedde zich naar den Commissaris van Policie, zonder mij te bedanken of eenig leedwezen te kennen te geven, dat wij om zijn geld zulk een groot gevaar hadden doorgestaan. Zelfs deed hij mij verwijten, alsof hij een slagtoffer was van mijne praatzucht; gedurende acht dagen, dat hij nog mijn buurman bleef, zeide hij geenen goeden morgen, of goeden avond, en op den dag van zijn vertrek verwaardigde hij zich niet afscheid van mij te nemen.

Zoo is de wereld!

EEN GOED SCHUTTER.

Twee reizigers, welke in eene stoomboot de Missisippi afvoeren, vermaakten zich met van het verdek op de vogels aan den oever te schieten. Dit gaf aanleiding tot een gesprek over de jagt. Een hunner merkte aan, dat hij in het schieten van beeren niet behoefde uit den weg te gaan, en dat hij er dikwijls op eenen dag vijftig had geschoten. » Wat spreekt gij daarvan?" viel een Kentuckier in, » het is voor mij eene kleinigheid, honderd beeren op eenen dag, bij eene gewone jagt neder te vellen." — » Kent gij den kapitein *Scott* uit onzen staat?" vroeg een Tenesseeër, die zich daarbij bevond, » die is eerst een goed schutter. Honderd beeren, wat is dit? hij mikt er op geen, zonder hem te treffen. Hij mist nimmer; de beeren weten het ook wel. Onlangs legde hij op eenen ouden brommer aan, die op eenen boom zat; het dier zag hem eenige minuten aan, en riep vervolgens uit: kapitein *Scott!* zijt gij het?" — » Ja," was het woord. — » Nu, zoo verzoek ik u, schiet dan ik wil van zelf afstijgen, — ik wil mij vrijwillig geven, — ik ben reeds dood." — De jagers in alle oorden der wereld, maar de Amerikanen onbeschaamdst.

BESCHRIJVING EENER VOLKSKWAAL.

Wij nemen uit *de Volksbode*, een Tijdschrift tot Nut 't Algemeen, 2. aflevering, bladz. 95 en 96, de volgende be ving over, van eene verschrikkelijke, nog steeds ook in Provincie toenemende, volkskwaal.

« Er gaat een verderf door het land heen en niemand het. Een pest-adem waait door alle dorpen en steden en meer lijken achter zich dan de cholera; een sirokko der een gloeijende storm doortrekt de landschappen en zuig mannen het merg uit de beenderen, het vuur uit de de kracht uit de hersenen; verslapt handen en armen, de struikelen, de blik staat star en de tong slaat dubbel. moedeloosheid en vertwijfeling zijn de gezellinnen va helschen Demon; ellende, krankheid, gebrekkigheid en deszelfs trawanten. Waar hij den voet zet, verstikken der welvaart, des huisselijken geluks, des huwelijksvrede ouderlijke vreugde. Toorn, tweedragt en haat volgen delaars, landloopers, domkoppen, bloodaards, waanzinnige dadigers, doodslagers en moordenaars, ja een onafzienba dienaars der ondeugd sluit zich hem aan. Woest ge dat vrolijkheid moet beteekenen, — razend gebrul, dat de stem der vreugde wil doen doorgaan, doorgalmen de waar de slaven van gindschen boozen geest hunne wilde vieren en hunne schrikaanjagende feesten aanrigten. De verdooven, de rede wijkt, de booze geest vaart in den het heilige wordt met voeten getreden, bespot en gelaste vloeken, verwenschingen, razenden onzin, vloeijen de lippen over; met verloochening zijner menschelijke be tot den dier-staat verlaagd, ja even als woedende zwijn melt de zinnelooze hoop, uit die kweekscholen der o naar huis; daar verheft zich nu het jammergeschrei der en kinderen; schrik treedt met deze verdierlijkte dronk woningen binnen. Kijvagie, twist, wonden, moord, — zi wat vruchten gindsche bekers opleveren, uit welken me geest, kracht en vreugde te drinken."

Correspondentie.

Het aan de Redactie dezer Courant ingezonden Stuk, o Inkwartiering alhier, kan niet geplaatst worden, ten zij de S vor de daarin vervatte bijzonderheden, door zijne handteke bekrachtigen wil.

MIDDENPRIJZEN.

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

VAN DEN 10. OCTOBER 1839.

De Nederlandsche Mudde.		*De Nederlandsche Mud*	
Oude Walcher. Tarwe .	f 12,00	Boekweit.	f
N. Walcher. Tarwe . .	-11,25	Haver	-
O. Zeeuwsche Tarwe . .	-11,00	Zeeuwsche Groene Erwten	-
N. Zeeuwsche Tarwe . .	-11,00	Idem Paardeb. . . .	
Rogge	- 7,00	Idem Duivenboonen . .	
Noordbr. Rogge	- 7,00	Koolzaad	
Winter Garst	- 5,40	Zomerzaad	
Zomer Garst	- 5,00	Kanariezaad	
Walchersche Paardeboonen	- 0,00	Raap-Olie. . . .	f 51,
Idem Bruine Boonen . .	-15,00	Patent-Olie . . .	-37,
Idem Witte Erwten . . .	- 8,25	Lijn-Olie	- 00,
Idem Blaauwe Erwten .	- 8,50	Lijnkoeken, f 0,00 per 10	
Idem Witte Boonen . .	-11,50	Raapkoeken -63,00 « 10	

Tarwenbrood het Ned. Pond 21 en een halve cent. Mastel 18 cent. Roggenbrood 15 cent.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den* 11. *October.* Sedert den 9. dez alhier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

The Soho, T. Whitecombe, van Londen, met passagiers goederen; *Nooit Gedacht*, P. J. Bauwens, van Rotterda suiker; *Anne*, H. Jost, van Bordeaux, met wijn; *the P* E. Graeson, van Havannah, met suiker; *Louise*, J. F. Ro klipzout; *Marie Antoinette*, P. Ocket, met klipzout en deren, beide van Liverpool.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van de naar Zee gezeild:

Antwerpen, J. Britton, naar Londen, met passagiers en deren; *Lisette*, G. Aspling, naar Griffle; *Frederik Wi* Remmertzee, naar Embden, beide met ballast; *Princess* H. Woodruff, naar Londen, met passagiers en stukgoede *Racer*, W. Brudhomme, naar Dublin; *Charles Quint*, A. lenaere, naar Liverpool, beide met schors; *Paoli*, A. J. naar New-Castle; *Rosalie*, D. Rijk, naar Liverpool, b ballast.

Advertentien.

J. VAN DER MEULEN, van Mid fabrijkant in BEDDEN en MATRASSEN, is Koopman hier gevestigd in het Korte Gro Wijk H. N°. 41, is ruim gesorteerd in bove artikelen, alsmede in SPAANSCHE WOLLEN BELCHITSEN, KATOENEN en mindere soor DEKENS; verklopt de MATRASSEN, Ledikants eenmans à f 1,50; zuivert de BEDDEN van tingen en maakt dezelve nieuw op; alles trouw afgeleverd.

AFVAART-UREN VAN HET STOOMJAGT,

Varende tusschen *MIDDELBURG* en *ROTTERD*

gedurende de maand October 1839.

Van Middelburg.			ur. min.	Van Rotterdam.		
Zondag	13,	's morg.	6.	Maandag	14,	's morg.
Dingsdag	15,	»	4.30	Woensdag	16,	»
Vrijdag	18,	»	7.30	Zaturdag	19,	»
Zondag	20,	»	10.	Maandag	21,	»

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWAR